

Dom mojej nadziei

**Pragnę na świecie domu miłością mocą takiego
Gdzie w oku łza się kręci zruszenia uczuć czułego
Mam przyjaciół tyle, co radością moje serce płonie
Ja biegnę drogą życia, co on czeka na mnie ofiarnie**

**To tam gdzie bywa szacunek dla człowieka inności
Co jest jedną duszą dana tajemnicą swej wierności
Ona nie oznacza tylko chwilowego zamieszkania
Na dobre i na złe jest darem przy człowieku trwania**

**W nim opiekunek wiele, co wnoszą się na wyżynach
Nami się opiekują jakby ujrzeli dusze w świętościach
Każdy z nas wiruje w obliczu swej niesprawności
Oni nas uczą jak zrobić w tym domu same słodkości**

**Jak wyrazić wdzięczność całą, że komuś na mnie zależy
To jest prezent dla mnie, że mi też szczęście się należy
Wszystkiego, co nam potrzeba to ten dom nas zrozumie
Przyjaźnią z głębi serca on podzielić się znamy umie**

**Dzięki Bogu, że w tych czterech ścianach nie siedzę
Samotności nie odczuję, co znów mój dom odwiedzę
Ta ma niesprawność tak głęboko tam mnie nie boli
Moje myśli są wzniosłe by poznawać przeżycia do woli**

**Nie bójcie się tajemnicy okazywania twego miłosierdzia
Kto ten dom tak pięknie odnawia i go ciągle odwiedza
Niech duch miłości go ozdabia wizerunek wrażliwy
Życzę wam mieszkańcom budujcie w nim nastrój życzliwy**

Hieronim Borkowski